

BULETIN INFORMATIV

Nr.
95

11
Februarie
2022

EDITORIAL

Despre solidaritate

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Fotbalul din zilele noastre spune și o poveste despre solidaritate. Poate cea mai frumoasă dintre toate poveștile. Legătura lui cu oamenii din tribună, a acestora cu întreaga societate, transferul de popularitate de la marile vedete către marile cluburi și înapoi, de la marile branduri către numele uriașe de pe gazon, toate acestea realizează un tablou care implică și un grad important de empatie.

Paradoxal, un sport atât de popular precum fotbalul nu are decât câteva decenii de completă deschidere către întreaga pătură socială. În primii ani, spre deceniile de sfârșit ale secolului 19 și începutul celui de-al 20-lea, fotbalul a forțat intrarea în societatea deschisă, totuși, din Marea Britanie, închizând însă, printr-o auto-izolare aproape perfectă, toate căile către Europa continentală. Interesant este că, în timp ce cerea un loc pe scena premiilor de popularitate, fotbalul nu permitea schimburile de experiență. De aceea Anglia, Scoția, Țara Galilor și Irlanda refuză invitațiile de a participa la prima ediție a Cupei Mondiale, din 1930, din Uruguay, deși ar fi primit peste 10 milioane de dolari pentru accept, în condițiile în care toate celelalte echipe europene au împărțit 800.000 de dolari pentru prezența la Montevideo. Anglia, doar ea singură să fi răspuns invitației lui Jules Rimet, și ar fi luat tot potul! Dar conștiința superiorității, a faptului că ea a inventat

fotbalul, a împiedicat un mare exercițiu de solidaritate.

De altfel, nici la edițiile următoare, interbelice, Anglia nu participă, în Italia lui Mussolini, în 1934 și în Franța 1938, ci abia în Brazilia, în 1950, se consemnează prima participare la un turneu final de Campionat Mondial din partea inventatorilor celui mai

frumos sport din lume.

Apoi, după cel de-al doilea război mondial, când Anglia acceptă să coboare pe pământ, în general, și pe vechiul continent, în special, lucrurile se precipită îngrozitor și devin imposibil de controlat. Astfel, Richard Holt, dacă tot i-am pomenit pe britanici, spune că, “la începutul anilor ‘50, înjumătățirea masei de spectatori la meciurile de fotbal, de la aproape 40 de milioane la sub 20 de milioane este rezultatul îndepărtării bărbaților însurați de obiceiul de a-și petrece după amiezile de duminică urmărind meciul de fotbal pe viu”. Compoziția mulțimii s-a schimbat, spune Holt, iar de aici alte consecințe. “Astfel, familia, vecinii, sau grupurile de colegi de lucru, vârstnici sau mai tineri, și un mănunchi firav de femei, care par să fi alcătuit unitatea de bază a asistenței între cele două războaie mondiale și înainte, s-a rupt”. Ceea ce era de demonstrat!

Solidaritatea rămâne încă și astăzi o poveste frumoasă. Întrebarea care se impune aproape obligatoriu: doar o poveste?

INTERVIU

FARUL CONSTANȚA : Întoacerea fiului risipitor

realizat de *Adrian Lungu și Octavian Țopa*

Gabriel Iancu și Dragoș Nedelcu, două dintre cele mai bune produse ale **Academiei Gheorghe Hagi**, s-au reîntors acasă la începutul acestui an. Amândoi au avut prezențe în echipele naționale de juniori și tineret, precum și la echipa mare.

Gabi Iancu (27 de ani) a semnat un nou contract cu **Farul Constanța**, echipă la care s-a format ca fotbalist. A evoluat în mai multe perioade pentru clubul dobrogean, între transferurile la FCSB, Karabukspor, Termalica Nieciecza, FC Voluntari, Dunărea Călărași și, ultima dată, la Akhmat Grozny. De fiecare dată, revenirea la Farul (Viitorul) a însemnat o relansare a carierei. A fost **golgheterul Ligii I** în sezonul 2019-2020, cu **18 goluri marcate** și are în palmares **patru titluri naționale** (Farul - 2017, FCSB - 2013, 2014, 2015). Este, de asemenea, **câștigător al Cupei României cu FCSB** în 2015 și **dublu câștigător al Supercupei României, cu FCSB** (2014) și **Farul** (2019).

Dragoș Nedelcu (24 ani) a fost transferat la **FCSB** în 2017, dar cariera sa nu a mai avut creșterea așteptată din cauza unor accidentări. A fost împrumutat anul trecut la Fortuna Dusseldorf, dar clubul german nu i-a activat clauza de cumpărare definitivă. Revenit la **FCSB** în această iarnă, a fost împrumutat la **Constanța** până la finalul sezonului. În palmaresul său figurează **un titlu de campion cu Farul** în 2017 și **o Cupă a României cu FCSB**.

Se știe că, în ultimele sezoane, antrenorul **Gheorghe Hagi** a revitalizat mulți jucători valoroși, dar ieșiți temporar din formă. Cu toții sperăm, așadar, că parabola "Întoarcerii fiului risipitor" se va regăsi și în cazurile celor sportivi, în folosul fotbalului constanțean și al echipei naționale.

Vă prezentăm primele lor impresii la revenirea în **CASA Pariurilor Liga I**.

GABRIEL IANCU (atacant)

1 *Ce te-a determinat să îmbraci din nou tricoul Farului Constanța?*

Aveam nevoie de jocuri în picioare, cum se zice, să reîncep să evoluez constant. Evident, m-am gândit doar la varianta Farul pentru că aici am crescut, cunosc totul și am venit să ajut echipă, să intrăm împreună în play-off.

2 *Cum a fost perioada petrecută în Rusia și ce mai știi despre campionatul României, în general și despre Farul, în special?*

A fost o experiență nouă în Rusia, dar nu și plăcută pentru că am jucat prea puțin și am preferat să plec undeva unde mi se dă șansă să joc, pentru că nu îmi place să stau pe

bancă și să privesc. Mi-au lipsit, de asemenea, familia, adică părinții, prietenii, pentru că soția și copilul au fost tot timpul cu mine. Era distanța prea mare ... Am avut acolo un ruter și am putut vedea meciurile din Liga I. Mă bucur că am revenit la una dintre cele mai bune echipe ale campionatului, o echipă care atacă, produce calitate și spectacol. Trebuie să facem totul să intrăm în play-off și acolo să avem evoluții bune, nu să ne gândim la locul șase!

3 *Spui că ai urmărit meciurile. Cum ți s-a părut atmosfera creată de suporterii?*

Frumos, chiar lipsea asta. Sper să vină tot mai mulți la meciuri, să se ridice și restricțiile, să fie stadionul plin. Doar împreună cu ei putem reuși performanțe frumoase.

4 *Cum crezi că vei colabora cu Jefe Betancor, actualul gogheter al campionatului?*

Foarte bine! L-am văzut cum joacă și mă bucur pentru Farul. Are șansa să dea, încă într-un sezon, golgheterul României.

5 *Sub comanda lui Gheorghe Hagi ai avut cel mai bun randament, care crezi că este secretul?*

Nu doar eu! Mai mulți fotbaliști au evoluat foarte bine sub comanda dânsului. Ce să mai zic, să-l mai laud? (Râde) O să-l laud non-stop, pentru că e cel mai bun antrenor pe care l-am avut. Cu dânsul am avut cele mai frumoase experiențe și de fiecare dată când m-am întors aici, ieșit din formă, m-a pus pe picioare și am jucat din nou foarte bine. Sper să nu-l dezamăgesc nici de această dată!

DRAGOȘ NEDELCU (mijlocas)

1 *Cu ce sentiment ai revenit la Constanța, după cinci ani?*

Este un sentiment plăcut, să fiu acasă din nou, cu forțe proaspete și sper să-mi ajut clubul să-și îndeplinească obiectivele.

2 *Cum a fost perioada petrecută în Germania, la Fortuna Dusseldorf?*

A fost o perioadă bună în care am învățat foarte mult lucruri și sunt mulțumit că am avut această experiență.

3 *În toți acești ani, cât ai fost plecat, ai mai ținut legătura cu foștii colegi?*

Da, vă dați seama că am rămas prieteni cu mulți din ei, ne-am mai revăzut pe la loturile naționale și e foarte liniștitor să împart din nou vestiarul cu ei, cu cei care au rămas și cu cei care s-au întors între timp.

4 *Ai urmărit meciurile Farului în ultima vreme?*

Da, am urmărit partidele din Liga I inclusiv din Germania și am văzut că Farul prestează un fotbal foarte bun. Sunt sigur că ne vom îndeplini ce ne-am

propus.

5 *Cum va fi să lucrezi din nou cu Gheorghe Hagi?*

Acesta este principalul motiv pentru care m-am întors, îmi doresc să facem din nou lucruri frumoase împreună și să ne ajutăm reciproc să obținem rezultatele așteptate.

6 *Te mai gândești la echipa națională?*

Îmi doresc, în primul rând, să fiu sănătos și să joc din ce în ce mai bine pentru Farul. Dacă se va întâmpla așa, atunci și celelalte lucruri bune vor veni de la sine.

INTERVIU

Interviu cu Ionuț Badea (antrenor UTA Arad)

realizat de Tudor Vasil și Octavian Țopa

Ionuț Badea (46 de ani) nu are nevoie de o prezentare stufoasă, cartea de vizită îl reprezintă perfect. Antrenorul, pornit de la **Internațional Curtea de Argeș**, trecut pe la **Pandurii Tg. Jiu, Universitatea Cluj, FC Brașov, Oțelul Galați, Concordia Chiajna, FC Argeș și Astra Giurgiu, fost secund al echipei naționale (2014-2017)**, a preluat pe **UTA Arad** după demisia lui **László Balint**.

A pășit cu dreptul la noua sa echipă: victorie acasă cu **Sepsi OSK Sf. Gheorghe** și remiză în deplasare, pe terenul campioanei **CFR Cluj**.

1 Care sunt primele impresii după venirea la UTA?

Am fost primit cu multă deschidere, chiar simpatie așa putea spune și nu pot decât să mulțumesc publicului arădean pentru acest lucru. Conducerea este disponibilă în a oferi lucruri profesioniste pentru echipă. Da, nu-l pot numi un alt început drum, a fost mai degrabă o trecere de la un anumit mod de lucru la un altul, cu unele similitudini, dar și cu multe diferențe. Mă

bucur că am reușit să pun ceva în plus peste munca bună pe care a făcut-o Gyuszi Balint la echipă de-a lungul atâtor luni, poate chiar ani, și să duc mai departe, cu și mai multe obiective atinse, această activitate, care face parte din istoria recentă a clubului UTA.

2 Cum apreciați lotul de jucători pus la dispoziție?

Este un lot moștenit, evident că există o evaluare, atât ca grup, cât și individuală,

singura situație care-mi guvernează mintea este cum să dezvoltăm acești jucători, să scoatem maximum din ei și, la finalul jocurilor, să ne putem bucura împreună.

3 Ați obținut patru puncte din șase posibile. Credeți că are UTA șansa să prindă zona play-off?

Nu vorbesc despre obiective, evident că sunt în mintea noastră, în gândirea pe care o avem, dar important este ceea ce vom face în

teren, rezultatul vine în consecința acestor lucruri și faptul că am luat patru puncte în două meciuri cu echipe importante ale campionatului nu face decât să ne ofere încrederea pe care să putem clădi alte rezultate.

4 *Care va fi accentul pus pe jucătorii tineri?*

Îți știam dinainte pe cei pe care publicul i-a văzut deja în aceste două meciuri, mai sunt și alții buni. Mai e și revenirea lui Hrezdac, după o perioadă lungă de recuperare. Cum spuneam, sunt jucători pe care deja îi știam. Și Isac, și Miculescu

au deja șate vechi în cele două ligi, iar experiența este de parte lor, chiar dacă sunt încă extrem de tineri. Deci nu mi-a fost deloc greu să-l reintroduc pe Isac, Miculescu era deja o certitudine, este tipul de jucător liber în gândire, care poate să ia decizii în beneficiul echipei exact ca un jucător mai experimentat.

5 *Ați avut un meci acasă la capacitate maximă, mulți suporteri la Cluj, într-o zi a săptămânii și din nou o partidă, duminică, cu Dinamo, care se va disputa cu casa închisă. Cât de important este*

acest atașament al fanilor arădeni?

Este foarte important! Și asta spune multe despre publicul arădean, care e avid de fotbal și, mai mult decât atât, e și un bun cunoscător. În fiecare moment în care echipa a avut nevoie de un imbold, suporterii au fost prezenți, au fost acolo, și jucătorii au simțit asta în teren. Sper să se întâmple aceleași lucruri bune, între așteptările suporterilor și ce poate oferi echipa, și această comuniune să fie veriga care să ne ducă spre obiective mai mari decât cele pe care le-am avut până acum.

SPONSOR

CRONICĂ

De ce n-a jucat Dobrin în Mexic?

realizată de Marius Mitran

11 februarie 2022, o zi ca oricare alta, dacă admitem că încă se discută istoriile fotbalului de acum o jumătate de secol. Cineva m-a întrebat de ce n-a jucat Dobrin la campionatul mondial de fotbal din Mexic, din 1970, și încerc un răspuns. Așadar... Până să avem cea mai bună generație a fotbalului nostru, condusă, inventată și împărțită de Hagi oamenilor buni, am avut un profesor, o intuiție și un destin.

Suerte, cum urează popoarele que habla espanol.

Profesorul era un oltean din Craiova, dar cu grade pe umeri la ora aceea, Angelo Niculescu, intuiția era a lui și se numea echipa națională, iar destinul s-a dovedit a fi al nostru, împovărat de o jumătate de secol de povestea unor îngerii rămași cu noi, căzuți din Rai sau, vai, întorși în Rai.

Azi, când scriu, e 11 februarie 2022, prima zi cu drept de calendar ortodox în fotbalul românesc de după război și dacă scădem vreo 50 de ani din viețile trăite de atunci, rămânem cu povestea, care începea chiar acolo, noaptea la noi, ziua la ei.

Jalisco. Așa se numea și se numește locul unde 11 băieți intrau pe teren pentru a rezista campioanei lumii în primul meci de Mondial al României de după război și înainte de pace.

Adamache, Sătmăreanu, Lupescu, Dinu, Mocanu, Dumitru, Radu Nunweiler, Dembrowszki, Tătaru, Dumitrache și Lucescu. Și Neagu, intrat spre sfârșit.

12, așadar.

Dobrin și Rică, uriașii, rămăseseră pe bancă, Gâscanul pînă la sfârșitul poveștii, și dând naștere alteia, tocmai prin această absență inexplicabilă, nedreaptă și cruntă.

Profesorul avea 48 de ani, mai tânăr cu vreo trei decât, să zicem, Răzvan Lucescu azi.

Anglia, campioana lumii, ne-a învins greu, aproape sfâșietor, cu 1-0, gol Hurst, în minutul 64.

„Aici sunt tigri, băieți”, le spusese Angelo Niculescu când au intrat pipăind iarba de pe Jalisco în prima noapte la noi și zi la ei.

„Trebuie să fim 12, 13 pe teren băieți, ca să rezistăm...”, le spusese antrenorul lor, iar cu Dobrin, cel mai bun, cel

mai mare dintre toți, ar fi fost 10.

Așa mi-a spus Angelo Niculescu într-o emisiune în care l-am avut invitat la TVR Internațional, în ianuarie 2006.

„Dar ce să vă mai spun? Am tot spus-o.

Nu ați discutat cu ceilalți băieți, cu Mopsu', cu Liță, cu Dinu?” „Ba da, dom' profesor, dar...” „Le-am spus înaintea partidei cu Anglia, care era campioana lumii, că trebuie să fim 12, 13 pe teren... iar cu Gicu eram 10... pleca noaptea din hotel cu niște rezerve, se știu ei, și îmi raportau recepționerii când venea... odată l-am trimis pe Ștefan Covaci să-l aștepte în cameră și Piști a adormit în patul lui, dimineață Dobrin s-a băgat sub pătură lângă el... Și el și Rică sufereau de efort, i-am zis, că juca la antrenamente doar pe partea cu umbră... nu vrei, Gică, o umbrelă? Le-am zis: măi, băieți, aici sunt tigri! Noi trebuie să fim lei! E Guadalajara, e Cupa Mondială, toată țara vă vrea lei! Nu uitați! Iar Gicu al meu n-a înțeles că acolo, în Grupa Morții, pe Jalisco, erau, într-adevăr, tigri...”

Regia mă anunță că avem un telefon.

Unul mai special. Sunaseră până atunci din Los Angeles, din Tel Aviv, din Ierusalim, New York, Melbourne... românii nu uitaseră, acolo unde trăiau, poveștile Guadalajarei... Special? „Bună seara, dom' profesor!” Vocea e obosită, dar inconfundabilă. „Bună seara, Gicule!” După 36 de ani, nopțile mexicane se

luminau în direct. „Așa e, dom' profesor, acolo erau tigri! Dacă aș mai putea acum să dau timpul...” „Nu se mai poate pentru niciunul dintre noi, cei de atunci, băiete!”... Nu se mai poate. Pentru mulți dintre ei, timpul nici nu mai există. Doar amintirea. Adamache, Dan Coe, Neagu, Mopsu'... peste câteva luni și Dobrin, avea să plece și el...

...Legătura s-a închis după minute bune. Ne decablăm, coborâm, luminile se sting în urma noastră, operatorii închid camerele. Afară nu mai ninge. Drumul până acasă e aproape numai tăcere. Îl conduc până sus pe Profesor. „Noapte bună, băiete! Cum ți-am spus, acolo, atunci, au fost tigri. Dacă aș fi știut însă că aceea avea să fie ultima șansă a lui Dobrin...

Pe 10 iunie 1970 România își juca ultimul meci din grupă, acel incredibil, crâncen, nemeritat 2-3 cu Brazilia, cea care peste câteva zile avea să spulbere în finală Italia cu 4-1. După meci, a doua zi dimineață, nea Vanea Chirilă merge la chioșcul de ziare și cumpără revista „Esco”, după cum scrie în „Mexico '70 - Jurnal sentimental”, poate

cea mai frumoasă dintre toate cărțile pe care le-a dedicat Mondialelor. Numără atent câte fotografii sunt de la meciul nostru cu brazilienii, 18!, apoi ochii îi cad pe o declarație a omologului lui Angelo, celebrul Mario Lobo Zagallo, antrenorul Braziliei și fost campion mondial, ca jucător, alături de Pele, pe care atunci, în soarele mexican, îl conducea de pe bancă spre al treilea titlu suprem. Buuun... Zagallo zice așa: „Jugaran de maravilla y pense pudierom igualar”. Ceea ce ar însemna „au jucat minunat și cred că puteau egala”. Se referea, evident, la ai noștri. Fără să știe că, pe bancă, Angelo ținea singurul jucător minunat și care, cu adevărat, ar fi putut fi egalul brazilienilor. Dobrin însă nu a jucat niciun minut la Mondial. Acolo trebuiau tigri. Ceilalți erau. Toți. Fotbaliști, „maravilla”, fusese doar el. De 50 de ani, cineva, îmi închipui, știe că undeva, atunci, acolo, în Mexic, nu doar Dobrin a greșit. Și nu mai e nici nea Vanea, care să ia mâine dis-de-dimineață ziarele pentru a scrie apoi în carte că Dobrin a fost și el pe Jalisco. A fost. Era.

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesioniste, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFi↑.ro

LOOKMEDICA